

Teologisk grund för GF-kyrkan

Gemensam framtid – Metodistkyrkan i Sverige, Svenska Baptistsamfundet och Svenska Missionskyrkan

Detta är en första version av ”Teologisk grund för GF-kyrkan”. Det är ett utkast och ett material som vi gärna vill att DU reagerar på. Detta kan göras via kommentarsfunktionen på vår hemsida, www.gemensamframtid.se, eller via mejl till info@gemensamframtid.se. Dina kommentarer är välkomna så snart som möjligt men absolut senast sista januari. För att du lättare skall kunna kommentera är styckena numrerade och kort hållna.

Efter ”Teologisk grund för GF-kyrkan” följer ett kommentarmaterial där vi berättar hur vi resonerat och redovisar också där i någon mån varifrån nya formuleringar är hämtade. Materialet är skrivet utifrån församlingarnas remissvar och bygger på den remiss som skickades ut till församlingarna i maj 2010.

*Styrelsen för Gemensam Framtid genom Lasse Svensson
2010-12-23*

Inledning

1. Kyrkan är *en*, helig, universell och apostolisk.

Att den är *en* är en bild för enheten hos Gud, treenig, i gemenskap med de övriga personerna i gudomen. Kyrkan som Kristi kropp, den heliga Andens tempel och Guds folk, är kallad att ge uttryck för enhet i rik mångfald (1 Kor 12:12–31, 2 Kor 6:16, 1 Pet 2:9–10).

Den är helig därför att den är utvald av och skapad av Gud (Rom 1:7, Joh 15:16, Kol 3:12, Rom 11:5).

Den är universell därför att den överskrider alla gränser och förkunnar evangeliet för alla människor och hela skapelsen (Matt 28:18–20, Mark 16:15).

Den är apostolisk därför att den vilar på apostlarnas grund och har Kristus som hörnsten (Ef 2:20)

2. Kyrkan är synlig i världen i den lilla gruppen, i den lokala församlingen, i kyrkosamfundet som en gemenskap av församlingar och i den världsvida kyrkan.
3. Den kristna tron har sin grund i Kristus och i den heliga Skrift. De apostoliska och nicenska trosbekännelserna är sammanfattningar, som vittnar om denna tro. Utifrån dem vill GF-kyrkan betyga sin samhörighet med hela Guds kyrka och undervisa om den kristna tron.
4. GF-kyrkan är en gemenskap av församlingar och en gemenskap av människor som bekänner Jesus Kristus som Gud och Frälsare. GF-kyrkan och församlingarna utgör delar av Kristi kyrka.
5. GF-kyrkan har del av arvet från fornkyrkan och kyrkofäderna, den romersk-katolska kyrkans mission i Sverige, reformationen samt väckelserörelsernas betoning av den personliga avgö-

relsen för Kristus och den enskildes ansvar i gemenskapen. Den har sina historiska rötter i Metodistkyrkan i Sverige, Svenska Baptistsamfundet och Svenska Missionskyrkan.

6. I splittringens värld lever församlingen i förväntan på den synliga enheten och är inriktad mot detta mål. Enheten utgör en grundläggande identitet för GF-kyrkan. GF-kyrkan och församlingarna är därför provisorier i väntan på Kristi kyrkas synliga enhet. Enhetens grund finns i Guds väsen som Fader, Son och Ande. Genom de kristnas enhet skall världen tro att Fadern har sänt Jesus Kristus (Joh 17:21). Enheten behöver ständigt leva och växa med mångfald i tro och handling. Ekumenik innebär arbete för enhet mellan olika kyrkosamfund och lokala församlingar.

Ömsesidigt beroende

7. GF-kyrkan och församlingarna utgör delar av Kristi kropp i världen. De hör samman organiskt och lever därmed i ett ömsesidigt beroende av varandra. Det ömsesidiga beroendet handlar om överlåtelse, solidaritet och gemensam omsorg om och ansvar för varandra.
8. GF-kyrkans gemensamma resurser är till för att främja de lokala församlingarnas utveckling, utöva den del av Guds mission som förutsätter samverkan, utbildning samt ordination och avskiljning. Den ger plats för en andlig gemenskap, som sträcker sig längre än den lokala (Rom 15:25–27, 2 Kor 8).
9. Inom GF-kyrkan utövas en ömsesidig tillsyn för att tillsammans vara en trovärdig, autentisk och öppen kyrka. De lokala församlingarna vakar över den gemensamma organisationen. De som har fått förtroendet att leda det gemensamma arbetet stöder och vägleder församlingarna samt utövar tillsyn över de ordinerade tjänsterna.

Församlingen

10. Församlingen är en gemenskap av människor som bekänner Jesus Kristus som Gud och Frälsare. Församlingen är Kristi kropp, där gudomligt och mänskligt möts (1 Kor 12:27). Den lokala församlingen möts regelbundet till gudstjänst där Guds ord förkunnas, dop äger rum och nattvard firas.
11. Kristus blir synlig genom de troendes gemenskap och i församlingens uppdrag. Guds församling framträder på olika sätt och är tydlig och synlig i omvärlden. Den vittnar om Kristus och verkar i samhället.
12. Församlingen är självständig och ansvarig för sin egen verksamhet samtidigt som den är en del av GF-kyrkan.

Medlemskap i församlingen

13. Församlingen välkomnar som medlem var och en som är döpt och bekänner Jesus Kristus som Gud och Frälsare (Apg 2:38–41). Det är i den lokala församlingen som den enskilde har sin tillhörighet och efter sin förmåga tar ansvar och bidrar till församlingens liv och tjänst i världen. Församlingen kan ge möjlighet för medlemskap i väntan på dop. Medlemskap i en församling har giltighet i hela GF-kyrkan.
14. Församling kan besluta att barn, som döps eller välsignas i församlingen, på föräldrars önskan, välkomnas som förberedande medlemmar. Församlingen tar i och med detta på sig ett

särskilt ansvar att kontinuerligt understödja trons livsprocess hos de unga fram till ett eget ställningstagande för Kristus och medlemskap i församlingen. Denna omsorg om barn, som välsignats eller döpts, kan formas på olika sätt utifrån den lokala församlingens praxis.

Församlingens kraftkällor

15. Gud verkar på många olika sätt för att människor ska växa i tro och utrustas för tjänst. En särskild ställning har de heliga handlingar, sakrament, som Jesus Kristus själv instiftat.

Guds ord

16. Guds ord har på olika sätt och i olika skeenden uppenbarats i historien (Heb 1:1–2, 11:3)

- ☛ Guds Ord blev människa i Jesus Kristus (Joh 1:14)
- ☛ Guds ord har nedtecknats i Bibeln, den heliga Skrift
- ☛ Guds ord är levande i församlingen genom förkunnelse och handling (Jak 1:22ff)

Bibeln, Guds ord, är nådemedel och rättesnöre för tron och dess tillämpning i livet. Bibeln skall tolkas och utläggas utifrån sitt centrum, Jesus Kristus och hans frälsningsverk. Anden gör Guds ord levande och verksamt (Heb 4:12). Det ger undervisning, vägledning, tröst, hopp och glädje. Var och en som möter Guds ord har att, tillsammans med andra i församlingen under Andens ledning, tolka och vägledas av det (2 Tim 3:16–17).

Gemenskap

17. Gemenskapen uttrycker delaktighet och solidaritet genom ansvarstagande för varandra och den verksamhet församlingen bedriver, ekonomiskt och genom eget arbete efter förmåga. Den rymmer olika generationer och kulturer och växer i berikande mångfald. Gemenskapen hjälper och stöder så att Kristi kropp växer och byggs upp i kärlek (1 Kor 14:26, Ef 4:16).
18. Gudstjänsten är församlingslivets centrum och ett möte med Gud, den treenige. Gudstjänsten är också ett möte mellan människor, som samlas kring Jesus Kristus. De delar Guds ord, ber och lovsjunger, tar emot dop, nattvard och syndernas förlåtelse.
19. I församlingmötet söker församlingen Guds vilja och en samsyn för att forma sin tjänst på den plats, där man verkar (Apg 15:28).

Bön

20. Bönen är uttryck för människans gemenskap och samtal med den treenige Guden, som del i gudstjänsten, i mindre grupper eller enskilt. (Matt 18:19–20, Matt 6:6). Den gemensamma bönen är lovprisning, tacksägelse och förbön samt ger inspiration till den enskilda andakten. Psaltaren som bönbok och Herrens bön (Matt 6:9–13) hör till ett gemensamt kristet arv, som förenar kyrkan i alla tider och på alla platser.

Bikt

21. Bikt innebär att bekänna sin synd för att få Guds förlåtelse uttalad till sig. En motsvarighet till den enskilda bikten finns i gudstjänstens gemensamma syndabekännelse och avlösning (1 Joh 1:9). Biktens huvudpunkter är den biktandes syndabekännelse och förlåtelseorden som uttalas på Kristi uppdrag enligt skriftens ord (Joh 20:23).

Heliga handlingar

22. Dop och nattvard är heliga handlingar, sakrament, instiftade av Jesus Kristus och bekräftade av de första församlingarna i Nya testamentet. De är tecken på det nya förbundet, som Kristus är förmedlare av genom sitt liv, sin död och uppståndelse. Genom Guds ord och mottagandet i tro förmedlar de Kristi närvaro, Guds nåd till försoning och upprättelse samt öppnar för en gränsöverskridande gemenskap mellan människor (Gal 3:26–28).

Dop

23. Dopet sker i glädje över det nya livet i Kristus som ger delaktighet i hans dop, liv, död och uppståndelse (Matt 3:13–17, Rom 6:4–5). Dopet i Faderns, Sonens och den heliga Andens namn sker med vatten i tro på Jesus Kristus. Det är en Guds gåva och utgör en förening med Jesus Kristus och hans församling (1 Kor 12:12–13, 27). Guds gåva möts av människans svar i tro. Genom dopet uttrycker församlingen sin självförståelse; vi har lämnat våra liv i Guds hand, fått del av det nya livet och lever i Kristus. Tro, dop och medlemskap i församlingen hör samman. Att leva i sitt dop är en process som handlar om att växa i tro och i efterföljelse.

24. Dopet är ett, i enlighet med skriftens ord (Ef 4:5). I GF-kyrkans församlingar finns olika doppraxis. Tillfällen till dopbekräftelse och dopförnyelse tydliggör dopets betydelse som en del i trons liv.

Nattvard

25. Jesus Kristus inbjuder oss till och möter oss i nattvarden. Till nattvarden inbjuds var och en, som söker gemenskap med honom (Upp 3:20). I nattvarden delas bröd och vin, en helig måltid i vilken jordiska gåvor tillsammans med Kristi instiftelseord förmedlar och levandegör hans närvaro (1 Kor 11:23–25). Nattvarden innehåller bön om Andens närvaro och firas till minne av Kristus och hans försoningsdöd till syndernas förlåtelse. Brödet och vinet gestaltar den generositet och det överflöd som kännetecknar både skapelse och frälsning. Den heliga måltiden kännetecknas därför av tacksägelse, lovprisning och ett levande hopp.

26. Nattvarden är trons mysterium, som förkunnar gemenskap över alla gränser (1 Kor 10:16–17). I nattvarden firande ligger också en uppfordran till försoning och fördelning mellan bröder och systrar i Guds familj (Matt 5:23ff, 1 Kor 11:20–22). Nattvarden gemenskap är ett föregripande och en försmak av det rike, som skall komma (Matt 6:10, Mark 14:25, 2 Pet 3:10–13, Upp 21:18–24).

Uppdraget

27. Kristi kyrka lever i och för världen (Joh 17:17–19). Den inbjuder genom församlingars liv och tjänst till en mångfaldens gemenskap med Jesus Kristus som centrum. I den lokala församlingens förkunnelse och liv fullföljs kyrkans uppdrag.

28. Den kristna kyrkan lever med Jesus Kristus som centrum i tillbedjan och lärjungaskap. Med utgångspunkt i Jesu uppdrag och i den heliga Andens kraft vill den göra människor till Jesu Kristi lärjungar och därmed förvandla världen (Matt 28:18–20, Apg 1:8). GF-kyrkan vill tillsammans med andra kyrkosamfund fullfölja kallelsen att på Jesu Kristi uppdrag synliggöra Guds rike i Sverige och i världen.

29. Församlingen vill kalla människor till omvändelse och tro (Mark 1:15) samt möta människors behov i alla åldrar och livssituationer. Genom diakoni och evangelisation blir kyrkans budskap tydligt i världen. Församlingarna lever i vardagen, i arbetslivet och

samhället. De vill värna rätten och avslöja orätten, uppmuntra till delaktighet och medansvar i samhället, bidra till utjämning av världens resurser, verka för fred och försoning samt ta sitt ansvar för att förvalta Guds skapelse (Jer 29:7, Amos 5:24, Ef 2:17, Rom 8:19–22, 1 Mos 1:26–27, 1 Mos 2:15).

30. Missionsuppdraget är universellt och gäller alla. I GF-kyrkans världsvida gemenskap delas resurser och behov. I mötet med andra kyrkor berikas den egna förståelsen av evangeliets rikedom och mångfald. Det hör till kyrkans väsen att vara missionerande, kallad och sänd att tjäna i Guds skapelse som ett redskap för Ordet och Anden, som ett vittne om Guds rike.

Tjänst

Allas tjänst

31. Det allmänna prästadömet innebär att kristna, enskilt och tillsammans, har tillträde till Gud Fader genom Jesus Kristus (1 Pet 2:4–10). Den heliga Anden ger församlingen en mångfald av gåvor för att evangeliets hela rikedom skall komma till uttryck. Alla kristna är kallade att tjäna och att vittna om frälsningen i Jesus Kristus samt att med församlingens hjälp söka efter, upptäcka och bruka de gåvor Anden ger (1 Kor 12:4–7, 14:1, 2). Allas tjänst är ett uttryck för hur Gud använder varje enskild del i Kristi kropp utifrån dess förutsättningar. Gåvorna och tjänsterna är olika, men Gud verkar i allt. All tjänst utgår från församlingen, men rör sig utanför den mot hela den mänskliga gemenskapen och hela Guds skapelse. Genom Guds folk blir kyrkan synlig för världen.

Särskild tjänst

32. Gud kallar och utrustar människor till särskilda tjänster i församlingen. Tjänsterna utgår från allas uppdrag och den gemensamma tron (Ef 4:11–13).

Ordination till diakon eller pastor

33. Kvinnor och män ordinerar till diakoner och pastorer. Diakon och pastor utgör två delar av den ordinerade tjänsten med olika inriktning och uppdrag. Ordinationen ger behörighet till tjänst i församlingarna. Genom installation mottar den lokala församlingen diakon och pastor. Vid ordinationen bekräftar diakoner och pastorer sin tro på Jesus Kristus, sin vilja att följa GF-kyrkans gemensamma ordningar och att arbeta för Kristi kyrkas synliga enhet och förverkliga kallelsen med Kristus som förebild (Apg 6:1–6, 20:28, 2 Tim 1:6–7, 13–14).

Diakoner

34. Diakonen är Kristi tjänare i församling och samhälle med uppgift att förmedla Guds ord, ge omsorg och erbjuda gemenskap samt att särskilt stödja utsatta människor i deras livssituation. Diakon ger tystnadslöfte om sådant som anförtros i själavårdande samtal eller rör människors personliga förhållanden.

Pastorer

35. Pastorn är Kristi tjänare i församling och samhälle med uppgift att samla och bygga upp Kristi kropp, förkunna Guds ord, förvalta sakramenten, utöva själavård och leda församlingens liv i gudstjänst och mission. Pastor ger tystnadslöfte om sådant som anförtros i bikt eller enskild själavård.

Mottagande av diakoner och pastorer från annat samfund

36. Diakoner och pastorer som är ordinerade i annat kyrkosamfund kan, sedan de uttryckt sin vilja att följa GF-kyrkans gemensamma ordningar, tas emot för tjänst i GF-kyrkan genom beslut av Kyrkokonferensen och bekräftas med handpåläggning och bön. Diakoner och pastorer som är relaterade till annat kyrkosamfund, men med tjänst i gemensamma församlingar, delar i denna tjänst gemenskap och ansvar i GF-kyrkan i enlighet med dess grunddokument.

Kyrkoledare och biträdande kyrkoledare

37. Kyrkoledare och biträdande kyrkoledare väljs i enlighet med GF-kyrkans stadgar. De avskiljs, liksom övriga kallade av kyrkostyrelsen, för tjänst genom handpåläggning och bön.

38. Kyrkoledaren, som är GF-kyrkans andliga ledare och främsta företrädare, skall

- svara för samordning och tillsyn i omsorg om GF-kyrkans liv och gemenskap,
- främja förkunnelse och själavård,
- arbeta för Kristi kyrkas synliga enhet,
- följa utvecklingen i GF-kyrkan och beakta dess framtidsfrågor,
- tillsammans med kyrkostyrelsen planera och leda GF-kyrkans arbete,
- verka för GF-kyrkans närvaro i ord och handling i samhällslivet.

Biträdande kyrkoledare har, i samverkan med kyrkoledaren, motsvarande uppdrag inom sitt ansvarsområde.

Missionär

39. Missionären har till uppgift att göra kyrkans gränsöverskridande uppdrag synligt. Detta uppdrag är ömsesidigt med kyrkor i andra länder. Missionärer avskiljs för sändning genom handpåläggning och bön. De tas emot av den kyrka som kallat dem till medarbetare enligt gällande samarbetsavtal eller utför sitt uppdrag i det land dit de sänts. På samma sätt tar GF-kyrkan emot missionärer från andra kyrkor.

Kommentarer till Teologisk grund för GF-kyrkan

Följande kommentarer ger en bakgrund till pågående arbetsprocess och kortfattad redovisning av överväganden föranledda av svar på remissen ”Ny gemensam kyrka – Remiss” 2010. Vissa frågeställningar som aktualiserats i remissvar, belyses i kommentarerna. Ett antal remissvar efterlyser information om ordningar i ”de andra” GF-samfundet och några exempel ges nedan. Teologisk grund och kyrkostadgar utgör grunddokument för GF-kyrkan. Nytt förslag till kyrkostadgar presenteras januari 2011.

Arbetsprocess

Tre konferenser beslutar sommaren 2009 att anta en avsiktsförklaring om att bilda ett nytt gemensamt kyrkosamfund. Ett gemensamt presidiummöte i september fastställer en projektplan för det fortsatta arbetet. Projektet leds av en styrgrupp bestående av samfundsledare och ordförande från de tre kyrkosamfundet. En projektgrupp på tre personer tillsätts och sex arbetsgrupper utses. En arbetsgrupp arbetar med basen för det som nu är Teologisk grund för GF-kyrkan (tidigare Gemensam grund). En arbetsgrupp arbetar med förslag till stadgar för GF-kyrkan. Arbetsgrupperna presenterar sina rapporter i januari 2010. Övriga arbetsgrupper arbetar med relation/nätverk, ägande/delaktighet och fastigheter/förvaltning.

I mars 2010 bildar de tre samfundens styrelser Föreningen ”Gemensam framtid” med en styrelse innehållande tolv personer. Styrelsen formar en ny projektorganisation från hösten 2010.

Rapporterna, i synnerhet de som berör grunddokument och stadgar, behandlas av styrgruppen och bearbetas under våren 2010 av projektledningen, medarbetarsamlingar, regionala samlingar och i de tre samfundens styrelser. ”Ny gemensam kyrka – Remiss” färdigställs till konferenserna 2010. Styrelserna beslutar sända ut remisstexten, men tar inte ställning till enskilda formuleringar i texterna. Remissperiod är 15 juni – 15 oktober 2010.

Drygt 500 svar inkommer från församlingar, enskilda, distrikt, olika grupper och organ inom kyrkosamfundet, ekumeniska och internationella partners och samarbetsorganisationer m fl. Remissvaren bearbetas av en arbetsgrupp tillsatt av GF-föreningens styrelse på förslag från de tre kyrkosamfundet.

Nya förslag till Teologisk grund och stadgar utarbetas efter inkomna synpunkter. Under januari 2011 uppmanas teologgruppen Rut, equmenia, GF-ung och medarbetarförbunden att yttra sig över det nya förslaget. Parallellt redovisas texter på hemsidan, www.gemensamframtid.se, med möjlighet för alla att lämna förslag och kommentarer.

GF-styrelsens sammanträde i februari 2011 beslutar enligt plan att överlämna ett konstituerande dokument till samfundsstyrelserna som i mars, tillsammans med GF-styrelsen, beslutar angående det förslag, som sänds till församlingarna inför konferenserna och bildarmöte i juni 2011.

Kommentarer till Teologisk grund för GF-kyrkan

I inledning (1-7), och även i övriga delar av Teologisk grund, används begrepp och formuleringar från internationella, ekumeniska dokument. Exempel på sådana dokument är Kyrkan och hennes kallelse, svensk översättning av *The Nature and Mission of the Church. A Stage on the Way to a Common Statement*. Faith and Order Paper nr 198 och Kallade att vara den kyrka som är en, svensk översättning av *Called to be the One Church*, en inbjudan till kyrkorna formulerad vid Kyrkornas världsråds generalförsamling i Porto Allegre 2006.

(1) bygger på den nicenska trosbekännelsen och formuleringar i ovanstående dokument. De nicenska och apostoliska trosbekännelserna återfinns i Psalmer och Sånger.

Trons grund är inte längre egen rubrik och texten är omarbetad efter inkomna synpunkter i remissvaren. Det ekumeniska perspektivet är tydligare betonat.

Att bekänna Jesus Kristus som Gud och Frälsare (4) (eller Herren Jesus Kristus som Gud och Frälsare) är en vanligt förekommande formulering i nutida ekumeniska texter. Den urkristna bekännelsen Jesus Kristus är Herre har en stark ställning. Den har rötter i tidig kristen tid. Där hade den en provocerande betydelse eftersom den romerske kejsaren betecknades som kyrios, herre. Idag uppfattas Jesus Kristus är Herre inte bara som en befriande bekännelse utan som uttryck för hierarkiskt tänkande. Ordet herre har inte längre den funktion det en gång hade.

Ömsesidigt beroende

Våra tre kyrkosamfund har delvis olika struktur och uppbyggnad. Missionskyrkan och Baptist-samfundet är (enligt sina stadgar) en gemenskap/sammanslutning av församlingar. Församlingarna är självständiga. Samfunden brukar ibland beskrivas som ”kongregationalistiska”, det vill säga att församlingen och församlingsmötet är högsta beslutande instans.

Metodistkyrkan är en episkopal kyrka, det vill säga att de beslut som fattas gemensamt gäller hela kyrkan och dess församlingar. Kyrkans ledare har titeln biskop. Varje församling är till viss del fristående, men själva strukturen inom kyrkan är ”konnektional”, det vill säga alla församlingar är en del av en helhet.

Missionskyrkans nuvarande konstitution anger att en av uppgifterna för missionsföreståndare och distriktsföreståndare är att svara för ”tillsyn och enhet inom Svenska Missionskyrkans gemenskap.” Tjänsten utförs kollegialt och i gemenskap med församlingarna. ”Ansvarsnämnden behandlar ärenden av disciplinär art gällande i Svenska Missionskyrkan ordinerade eller avskilda till särskilda tjänster ifråga om: brott mot tystnadsplikten, lärofrågor, där medarbetares förkunnelse står i strid med Svenska Missionskyrkans grundsatser, handlande som leder till att förtroendet för medarbetare hotas eller utgör missbruk av uppdraget.” (Instruktioner för Svenska Missionskyrkans ansvarsnämnd)

Den kyrkoordning som Metodistkyrkan (The United Methodist Church) fastställt genom gemensamt beslut i Generalkonferens reglerar kyrkans verksamhet i hela världen. Det är biskopens ansvar att, tillsammans med distriktsföreståndarna, se till att beslut i Årskonferens och församlingar inte strider mot kyrkoordningen. När det gäller tillsynen av de ordinerade finns Rådet för Tjänsten som Ordinerad (RTO) som också har att pröva kandidater som önskar att bli diakoner eller pastorer. Eventuell anmälan mot pastor inges till distriktsföreståndaren och behandlas även av Årskonferensens undersökningskommitté. På motsvarande sätt finns en undersökningskommitté på Centralkonferensnivå som har att behandla ev anmälan mot biskopen. Alla beslut i tillsynsärenden kan överklagas till Juridiska Rådet (med säte i USA).

I Baptistsamfundet är utgångspunkten inte den episkopala traditionen utan det allmänna prästadömet. Församlingsrådet, som tillsätts av Missionsstyrelsen, svarar för tillsynen tillsammans med missionsföreståndaren. I disciplinfrågor är den yttersta åtgärden att samfundet återkallar behörigheten att utöva det särskilda uppdraget som pastor. De som utövar tillsyn har också

uppdrag när det gäller antagning till uppdragen som pastor, diakon och församlingsmusiker. (Bearbetad text om tillsyn från Slutrapport från dialogen mellan Svenska kyrkan och Svenska Baptistsamfundet 2010)

Avsnittet om ömsesidigt beroende (och även andra delar av Teologisk grund för GF-kyrkan) söker teckna ett kyrkosamfund med självständiga församlingar, som lever i samhörighet med varandra och tar ansvar för gemensamma uppgifter.

Ordet tillsyn har många kommenterat i remissvaren. Teologisk grund för GF-kyrkan talar om en ömsesidig tillsyn. Det kan handla om att församlingar har möjlighet att framföra synpunkter gentemot dem, som fått förtroendet att förvalta de gemensamma tillgångarna. En del i detta är att församlingar, genom sina valda ombud har ett demokratiskt inflytande över beslut vid kyrkokonferensen. Det handlar även om att församlingar ansvarar för det som gemensamt beslutats vid kyrkokonferensen och som GF-kyrkans ledning fått förtroendet att genomföra. Tillsynen över de ordinerade tjänsterna avser främst de uppgifter som ansvarsnämnden har.

Ordinerade pastorer och diakoner förväntas leva med Kristus som förebild och i enlighet med de löften de givit vid avskiljning/ordination.

Församling och medlemskap

I GF-kyrkans teologiska grund föreslås att medlemskap förutsätter dop och bekännelse. Samtidigt sägs att församlingen kan ge möjlighet till medlemskap i väntan på dop (13).

”Medlemskap i en församling har giltighet i hela GF-kyrkan” avser då medlem önskar flytta sitt medlemskap från en församling till en annan. Gällandeförberedande medlemskap (14) innebär det att församlingar kommer att hantera detta på olika sätt.

I Missionskyrkan och Baptistsamfundet finns församlingar med (ett okänt antal) odöpta medlemmar. Den som vid GF-kyrkans bildande var medlem i något av de tre bildarsamfundet äger även medlemskap i GF-kyrkan, även om förutsättningarna för medlemskap i det tidigare sammanhanget var annorlunda.

Många remissvar (Missionskyrkan och Baptistsamfundet) önskar möjlighet till medlemskap på bekännelse (utan krav på dop). Den möjligheten finns idag i Missionskyrkan och i vissa församlingar i Baptistsamfundet, där begreppet ”öppet medlemskap” ges olika tolkningar. Bakgrunden till att flera församlingar i Missionskyrkan önskar att endast bekännelsen ska vara grund för medlemskap har samband med samfundets bildande 1878. I den nyevangeliska väckelsen fanns sådana som önskade en förening mellan denna väckelse och den unga baptisten i Sverige. Så hade t ex P Waldenström skrivit ”Där själarna tro på Kristus, där må enheten i liv vara mer än olikheten i vissa åsikter. Jag förstår mycket väl, huru man i denna fråga (om dopet) kan stanna i olika åsikter, medan man å ömse sidor lika redligt söker sanningen. Och när Herren Jesus lika väl trives hos baptister som hos lutheraner, så vet jag icke varföre de inbördes icke må kunna trivas tillsammans”. (Brev till okänd 7.11.1876)

En kommitté hade arbetat med församlingsordning och rörande församlingstillhörighet sades i artikel 3: ”Församlingen upptager vidare till medlemmar sådana, som tro på Kristus och äro döpta vare sig som barn eller såsom äldre”. Vid det fria kyrkomötet i juni 1878 blev det tydligt att det skulle bli omöjligt att vinna baptisterna för den dop- och församlingssyn som predikantmöteskommittén hade föreslagit. Waldenström föreslog då formuleringen ”församlingen mottager till medlemmar sådana som tro på Kristus”. Kompromissförsöket misslyckades men lever fortfarande kvar, åtminstone delvis, i Missionskyrkans nuvarande konstitution.

Våra samfund, och församlingar, har olika traditioner vad gäller såväl synen på medlemskap som formerna för att bli medlem. Det kan förutses att människors egen uppfattning av medlemskap förändras över tid, mer så numera än i tidigare generationer. Man väljer ett kortare perspektiv och ser över sina medlemskap i olika organisationer allt efter som intresset förändras.

Den kristna kyrkan har i grunden ett perspektiv på medlemskapet som skiljer sig från föreningslivet i övrigt. Det liknar mer tillhörigheten till en familj än ett intresse som varar så länge som man betalar medlemsavgiften.

I Metodistkyrkan tillämpas ett slags förberedande medlemskap, numera skiljer man på döpt medlem och bekännande medlem (som är det medlemskap som motsvarar de andra två samfundens medlemskap). I de tre samfunden finns även församlingar som tillämpar barnmedlemskap. En förberedande medlem i Metodistkyrkan är oftast döpt som barn, och noteras då i församlingens matrikel för Döpta/förberedande medlemmar. Motsvarande kan ske av en ung människa som konfirmerats i kyrkan eller av annan anledning signalerar beredskap för att förbereda sig för medlemskap. Årsdagen av dopet kan uppmärksammas genom en hälsning från församlingen. Normalt ska sådan medlem senast vid artonårsdagen tillfrågas om hon eller han vill ta steget och bli bekännande medlem. Då kan man också komma överens om att annars stryka personen. Någon absolut åldersgräns finns inte, men avsikten är att den förberedande medlemmen senare beslutar sig för medlemskap grundat på bekännelse.

Den bärande tanken med denna form av medlemskap är att den som Gud tar emot i dopet rimligen också hör till församlingen. Guds rikes omfång bör överensstämma med församlingens.

I den praktiska tillämpningen är detta en formaliserad krets inom församlingens vänkrets. Det ska inte betraktas som en lägre nivå av medlemskap men som vägen in i församlingens gemenskap.

Formerna för förberedande medlemskap blir i GF-kyrkan en fråga för varje församling. Då en familj flyttar från sådan församling får mottagande församling finna en lämplig form för att respektera det förberedande medlemskapet och ta över ansvaret för att den unge tillfrågas och erbjuds medlemskap.

Remissens uppdelning mellan medlemmar och tillhöriga är borttagen.

Församlingens kraftkällor

Heliga handlingar, sakrament, är dop och nattvard. I de tre kyrkosamfunden används olika språkbruk när det gäller de heliga handlingarna. Dokumentet Gemensam tro från 1995 beskriver nattvarden som ”ett sakrament, dvs. en gudomlig handling i vilken jordiska gåvor tillsammans med Kristi instiftelseord genom den heliga Anden förmedlar Kristi lekamen och blod.” Remissvar anger att vissa församlingar inte beskriver nattvarden som ett sakrament.

Metodistförsamlingar anger att om någon annan än pastor skall förvalta sakramenten bör vederbörande ha utbildning eller avskiljning i närvaro av distriktsföreståndare. Det betonas också att begreppet ”förvaltande av sakramenten” genomgående skall användas i den teologiska grunden.

Baptistförsamlingar önskar inte att ordet ”sakrament” används i den teologiska grunden. Istället föreslås heliga handlingar, nådemedel eller dop och nattvard. Medlem som äger församlingens förtroende skall kunna leda dop- och nattvardsgudstjänst. Den baptistiska traditionen är ”mot-tagarorienterad” vilket innebär att nådemedlen får sin betydelse genom mottagarens tro och bekännelse. Det ska vara möjligt att döpas efter egen bekännelse även om man döpts som barn.

Även missionsförsamlingar anger att ordet ”sakrament” signalerar en annan syn på dop och nattvard än den traditionellt frikyrkliga. Församlingar anger att annan än pastor bör kunna leda dop- och nattvardsgudstjänst. Ett stort antal missionsförsamlingar anger att man bör kunna bli medlem i GF-kyrkan utan att vara döpt. Församlingar anger även att de önskar kunna erbjuda ”omdop”. Spännvidden rörande dessa frågor är större i Missionskyrkan än i de andra kyrkosamfunden.

I de flesta församlingar leds dop- och nattvardsgudstjänst i regel av ordinerad pastor. (I gemensam nattvard med t.ex. Svenska kyrkan behöver detta alltid vara fallet av ekumeniska skäl.)

Det är en lång tradition (Baptistsamfundet och Missionskyrkan) att annan person kan avskiljas för uppdraget att leda nattvarden. I Metodistkyrkan leds nattvardsgudstjänsten av ordinerad pastor.

Angående nattvard och dop se även Gemensam framtid, Samarbetsrådet mellan Metodistkyrkan i Sverige, Svenska Baptistsamfundet och Svenska Missionskyrkan, 2008 sid 84-96.

Guds ord

Inledningen med de tre punkterna är en bearbetning av ett avsnitt i ”Kyrkan och hennes kallelse”.

Gemenskap – Bön – Bikt

Gudstjänst och församlingsmöte nämns under rubriken Gemenskap. Den korta texten om bikt är hämtad från Gudstjänstboken Handbok för församlingarna i Evangeliska Frikyrkan, Pingströrelsen, Svenska Alliansmissionen och Svenska Baptistsamfundet.

Dop

Under historiens gång har doppraxis utvecklats i skilda former. Metodistkyrkan döper barn, som bärs fram av föräldrarna, som är villiga att i och tillsammans med församlingen undervisa barnen i den kristna tron. Barnet blir en del av Kristi kropp och står i ett förberedande medlemskap (döpt medlem) i Metodistkyrkan (dvs barnet har en medlems alla rättigheter, men inte dess skyldigheter). Dopet och tron bekräftas sedan vid vuxen ålder vid medlemsintagningen.

I Svenska Baptistsamfundet bärs barn fram och välsignas i en gudstjänst, där familj och församling får bekräfta sin omsorg om det nyfödda barnet under uppväxtåren på väg mot dop efter avlagd bekännelse.

I Svenska Missionskyrkan praktiseras både dop av barn och barnvälsignelse kombinerat med dop efter egen bekännelse. Praxis grundar sig i en ekumenisk övertygelse om en församlingsordning, enligt vilken alla kristna trots olika dopsyn, kan vara medlemmar. (Bearbetad text om dop från Gemensam tro – Ett samtalsdokument från Metodistkyrkan, Svenska Baptistsamfundet, Svenska Missionsförbundet 1995)

I de tre samfundet finns olika terminologi avseende dopbekräftelse och dopförnyelse. Flera remissvar pekar på denna oklarhet.

Gudstjänstboken (Baptistsamfundet) anger att dopbekräftelse används när nya medlemmar välkomnas. Dopbekräftelsen innebär att en enskild människa bekänner sin tro inför församlingen och säger ja till sitt dop i Kristus och sin önskan att leva i församlingens gemenskap. Dopförnyelse kan göras individuellt eller gemensamt av hela församlingen i en gudstjänst för påminna sig om dopets innebörd. Dopbekräftelse är normalt en engångsföreteelse medan dopförnyelse kan upprepas.

Metodistkyrkans handbok innehåller en ordning för ”Förnyelse av dopets förbund” jämförbar med dopförnyelse ovan. Vid välkommandet av ny medlem ställs frågan om vederbörande bekräftar sitt dop och sitt förbund med Kristus.

Missionskyrkans handbok använder ordet dopbekräftelse både vid hälsning av nya medlemmar och i samband med att man i gudstjänsten ger tillfälle till en personlig aktualisering av det egna dopet.

Nattvard

Nattvarden och frågan om vem som hade tillträde till den heliga måltiden, var en ekumenisk vattendelare i mitten av förra århundradet. Frågan om krav på dop efter egen bekännelse för tillträde till nattvarden löstes genom att det ”öppna” nattvardsbordet erbjöds alla som förenades i tron på Jesus Kristus.

Vissa remissvar önskar en tydligare betoning på åminnelsemotivet i beskrivningen av nattvarden. I biblisk bemärkelse (1 Kor 11:24) är åminnelsemotivet, anamnes, ett ”återframkallande” och något mer än bara ett historiskt ihågkommande.

Uppdraget

Uppdraget att göra människor till Jesus Kristi lärjungar och därmed förvandla världen (28) kommenteras i flera remissvar. Orden knyter an till Matt 28:19 och är en övergripande devis för The United Methodist Church: Making Disciples of Jesus Christ for the Transformation of the World.

Remissvar önskar tydligare betoning på det diakonala ansvaret, evangelisation, samhällsansvar, att vara hela livets kyrka, utgångspunkt i församlingens liv, pionjärarbete mm.

För att ytterligare utveckla GF-kyrkans inställning i denna typ av frågor rekommenderas att kyrkan utformar policy/principer för kyrkans syn på och arbete med sociala frågor, som rör mångfald, integration, fördjupad gemenskap mellan människor, barns & ungas rättigheter, en kyrka tillgänglig för alla, miljöfrågor, fred och mänskliga rättigheter mm, mm. Uppdrag att ta fram sådan policy/principer ges till lämpligt organ i den nya kyrkan när den bildats.

GF-kyrkan vill verka för att nya församlingar bildas i Sverige (och internationellt). Nya församlingsbildningar kommer att kunna anslutas till GF-kyrkan, utan att de fungerar på samma sätt som redan existerande församlingar. Ordningar för detta formuleras inte i Grunddokument för GF-kyrkan utan hanteras i särskild ordning inför och efter GF-kyrkans bildande.

Tjänst

Avsnittet bygger till stor del på skrivningar i Svenska Missionskyrkans konstitution som i sin tur är tydligt influerad av det ekumeniska dokumentet Dop, nattvard, ämbete (Faith and Order 1982)

Om tystnadsplikt (34-35) sägs att ”pastor ger tystnadslofte om sådant som anförtros i bikt eller enskild själavård” och att ”diakon ger tystnadslofte om sådant som anförtros i själavårdande samtal eller rör människors personliga förhållanden”.

Flera remissvar kommenterar skillnaden i formuleringar avseende tystnadsplikten. Formuleringarna avser att göra en distinktion mellan pastors tystnadsplikt (särskild/absolut), som har täckning i det juridiska begreppet tystnadsrätt, och diakonens tystnadsplikt (allmän), som motsvarar sekretesslagens bestämmelser om allmän tystnadsplikt inom t ex skola, socialtjänst, vård och omsorg.

Den särskilda/absoluta tystnadsplikten är ovillkorlig då det gäller specifikt angivna förhållanden: det som yppats under bikt eller i enskild själavård.

Gränsdragningen mellan enskild själavård och allmänna förtroenden är viktig. Det skall vara tydligt och klart från båda parter, att samtalet betraktas som enskild själavård. I övrigt, dvs allt annat än det som är bikt eller enskild själavård, gäller den allmänna tystnadsplikten.

Den särskilda/absoluta tystnadsplikten omfattar pastorer.

Den allmänna tystnadsplikten motsvaras av sekretesslagens bestämmelser. Dess regler innebär att man inte får föra vidare förtroenden eller uppgifter om enskildas förhållanden, inte ens om enbart ringa skada kan tänkas uppstå för den/dem som berörs.

I begreppet själavårdande samtal finns en utökad tolkning av tystnadsplikten för diakoner jämfört med sekretesslagen. Termen har inte juridiskt skydd och kan därför inte avse den absoluta tystnadspliktens avgränsade område, men förstärker ändå diakonens ställning, då det i arbetet helt naturligt ingår själavård. Samtidigt föreligger anmälningsskyldighet om man får kännedom om vissa brott, t ex övergrepp mot barn.

I församlinglivet bör denna distinktion vara tydlig. Som kyrka kan vi hävda, att varje kristen kan ta emot bikt eller enskild själavård samt förmedla förlåtelsens ord/ge avlösning. Vi behöver samtidigt slå vakt om det juridiska exklusiva privilegiet, men framför allt vara tydliga inför omvärlden - man skall aldrig behöva tveka om pastors absoluta tystnadsplikt. Distinktionen upprätthålls gemensamt och lika av kyrkorna gentemot samhället och offentligheten.

Avskilda missionärer och de som avskiljts för särskilda uppdrag, men inte är ordinerade pastorer eller diakoner, omfattas av den allmänna tystnadsplikten.